

ЯНА ЯЗОВА
СНЕЖНИ ДУМИ

chitanka.info

*Шейните се събират на мегдана,
ще зазвънят по белия, заснежен път...
Почуква празнично черковната камбана;
и ние чаши чукаме, ний — дрипите в света.*

*Във кръчмата седим и през дима поглеждаме:
момците и момичета... Нашарени шейни...
Разбъркани глави пречупено навеждаме,
тогава въвн засушне смях, закачки... на избягали
жени.*

*Ей, пригнаха... Момче, нелей догоре тази празна
чаша!*

*Остане ли от виното, ще го допиеш ти —
наздравица за нея.*

*Проспахме ние времето, когато беше наша.
Отдавна у дома, осъмнал сам, аз пия и копнея.*

*А, може би, и тебе някога със радост е мъчила!...
Но виждам, друго някое момиче въвн очи ти взима.
И на, допий ми чашата, иди, пуснете се от вашата
могила,
че после в кръчмата ще те затвори зима.*

*Ще те прегърне тя, ще ти се смее като твоя...
Но силно, силно ти я целуни!...
Момче, ах, чуваш ли, сред пътя на завоя
пред пропастта камбаната... за всички ни звъни!...*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.